

MISVIERING 5 JULI 2026

Duiding

Beide lezingen handelen over een innerlijke levenshouding die ook voor ons betekenisvol kan zijn.

In zijn visioen van de Vredevorst laat Zacharia ons kennismaken met een Koning die rechtvaardig en nederig is. Hij komt naar ons toe gezeten op een veulen, het jong van een ezel. Een beeld dat in schril contrast staat met de aanmatigende houding die hedendaagse potentaten zich toeëigenen. Grootse evenementen, militaire parades en megalomane bouwprojecten, zoals een balzaal en triomfboog, moeten tot hun prestige bijdragen. Om hun imperialistische ambities kracht bij te zetten deïnen ze er zelfs niet voor terug om de oorlogstrom te roeren en zoals in Gaza, Oekraïne en elders, vernieling, dood en verderf te zaaien.

Onze afkeer voor de uitpattingen en het brutaal gedrag van de groten der aarde, mag geen alibi zijn om onszelf niet in de spiegel te bekijken. Indien we eerlijk zijn met onszelf, zijn we op ons niveau geen haar beter dan zij. Ook wij nemen een loopje met de zachtmoedigheid en nederigheid waartoe Jezus ons oproept.

Begrijpe wie begrijpen kan. Zachtmoedigheid is niets voor slappelingen. Een zachtmoedige laat niet met zich sollen. Een zachtmoedige blijft vriendelijk zelfs onder moeilijke omstandigheden. Een zachtmoedige kan incasseren en weet zijn woede te beheersen.

Zachtmoedigheid is niet vanzelfsprekend. Dat heb ikzelf recent mogen ervaren bij een overstap van de voorstadstrein op de Eurostar in Paris-Nord. Bij het uitstappen werd ik zodanig gehinderd door reizigers die wilden instappen, dat ik in een opwelling van woede mijn reiskoffer als een stormram inzette om me een weg te banen tussen de opdringerige massa. De scheldwoorden die nadien over en weer vlogen bespaar ik jullie.

De nederigheid waartoe Jezus ons uitnodigt, heeft niets met onderdanigheid of kruiperigheid te maken. Nederigheid is een innerlijke levenshouding die de ander onbevangen, met een open hart tegemoet treedt. Nederigheid maakt komaf met vooroordelen.

Een voorbeeld van zachtmoedigheid en nederigheid is mijn inziens Mohammed El Bachri. Tien jaar geleden kwam zijn vrouw Loubna Lafquiri om tijdens de bomaanslag in het metrostation Maalbeek. Boosheid en verdriet vielen hem ten deel. De aanslagen in Maalbeek en op de luchthaven van Zaventem polariseerden de samenleving. Stemmen staken de kop op om alle moslims over een zelfde kam te scheren en hen als een bedreiging aan te wijzen. Als reactie op die opdeling tussen wij en zij, pleitte Mohammed

voor verzoening. Daarom schreef hij samen met David van Reybroeck het boek 'Een jihad van liefde'. In een recent interview met de krant De Standaard verwoordt Mohammed zijn houding als volgt: 'Ik geloof niet in een God die zegt dat alleen de moslims naar het paradijs gaan en dat de niet-gelovigen in de hel zullen branden. Dat is een verenging van het geloof gebaseerd op teksten die vandaag geen hout meer snijden. God heeft ons in deze wereld gezet om elkaar lief te hebben of, als dat te hoog gegrepen is, niet aan de andere te doen wat je niet wil dat jou wordt aangedaan.'

Mohammed El Bachri slaagde er in om zijn boosheid na de dood van zijn vrouw om te zetten in een oproep tot verzoening. Zijn voorbeeld kan ons inspireren om naar aanleiding van een meningverschil of agressie vriendelijk te blijven en zonder vooroordeel te reageren. Alleen zo handelend vinden we de innerlijke vrede waarop Jezus in zijn uitspraak zinspeelt.